

Edijevih 80 let

Visok jubilej modelarskega mentorja Eduarda Zagozde - Edija

Pred kratkim (17.9.2015) je praznoval 80 let gospod Eduard Zagozda - Edi, dolgoletni mentor letalskih in ladijskih modelarjev.

Mentorstvo novoustanovljenega modelarskega krožka pri Ljudski tehniki Emo Celje je prevzel 21. junija 1963 in v tem krožku, kljub kar šestim selitvam modelarske delavnice, neprekinjeno deloval vse do leta 2007, ko je, s podporo nekaterih izkušenih modelarjev in prijateljev, ustanovil društvo Klub modelarjev in maketarjev Vodomec Celje, kjer deluje še danes.

Za svoje delo je bil že v osemdesetih letih nagrajen z bronasto in srebrno plaketo, prejel pa je tudi zlati znak Zveze letalskih organizacij Slovenije. Priznanje za njegovo petdesetletno prostovoljno mentorsko delo z mladimi, mu je leta 2013, s podelitvijo Srebrnega celjskega grba, izkazala tudi Občina Celje.

Njegov prispevek k razvijanju kvalitet, potrebnih za tehnične poklice, kot so ročne spretnosti, prostorska predstavljalnost, estetski čut in vzpodbujanju mladih k inovativnosti in povezovanju znanj je nedvomno ogromen.

Poleg predmeta tehnika in tehnologija v osnovni šoli, predstavlja interesna dejavnost modelarstva odlično priložnost za razvoj otrokovih spretnosti in oblikovanje značajskih lastnosti, kot so natančnost, spretnost, domiselnost za reševanje konstrukcijskih problemov, potrpežljivost, kolektivnost in zdrav tekmovalni duh, poleg tega pa nudi priložnost za praktično uporabo pridobljenega znanja. V ladijskem, letalskem, raketnem in avto modelarstvu otroci in mladostniki spoznavajo predvsem naravne zakonitosti aerodinamike, areostatike, hidromehanike, različne materiale in njihove lastnosti, konstrukcijske zakonitosti, statiko in različne tehnologije obdelav materialov.

V Celju in bližnji okolici boste najbrž težko našli »pravega« modelarja, ki še ni slišal za Edija, kot ga že več kot 50 let kličejo vsi »njegovi« modelarji in prijatelji. Ko ga boste srečali na ulici, ga najbrž sploh ne boste posebej opazili. Skromen in tih, nikoli ni vzbujal posebne pozornosti. Najbolje bo, da ga poskusim iskreno opisati tako, kot sem ga kot mentorja in človeka uspel spoznati v dobrih 40 letih, kar ga poznam.

Z Edijem sem se prvič srečal jeseni leta 1972, ko sem kot učenec tretjega razreda IV. Osnovne šole Celje prvič prestopil prag njegove modelarske delavnice na Mariborski cesti. Modelarske tečaje sem zelo rad obiskoval in brez posebnega razloga nikoli nisem zamudil ur, namenjenih delu v delavnici, kaj šele delu na terenu, ko smo pod Edijevim vodstvom v zraku ali na vodi preizkušali naše modele. »Tovariš Edi« nam je bil resnično pravi »modelarski ata«. Kljub temu, da je tudi od nas, »začetnikov«, pričakoval resno delo, nam je z nasmehom odpuščal vse male vragolije, ki smo jih kdaj ušpičili. Z neskončno potrpežljivostjo in brez vsake nejevolje nam je vse, česar nismo razumeli, pojasnil in praktično pokazal tolikokrat, kot je bilo potrebno. Kvaliteto njegovega teoretičnega in praktičnega znanja in ustreznost pravilnost pristopa potrjujejo številni odlični rezultati njegovih učencev. Kdo ve, koliko pozitivnih značajskih lastnosti in spretnosti, ki so nam tako ali drugače pomagale v življenju, smo pridobili z njegovo pomočjo?

"Edi" bo s svojim prostovoljnim delom z mladimi brez dvoma nadaljeval, dokler mu bo zdravje to dopuščalo. Tako kot zadnjih dobrih 50 let, ga lahko še vedno trikrat tedensko najdete v modelarski delavnici, sredi skupine otrok in mladostnikov, ki jim pomaga pri prvih korakih in nadaljnjem delu na področju modelarstva.

Milan Stropnik

Celje, 21.9.2015

